

אף על פי פרק חמישי כתובות

מ.

עין משפט
נר מצוה

סז א ב מיי פכ"א מהל'
 אישות הלי' נז' טוש"ע
 אה"ע סי' פב סעיף ה':
סח ג ד מיי פ"ג מהל'
 מאכלות אסורות הלי'
 ד-ה סמג' לאוין קלה
 טוש"ע י"ד סי' פא סעי'
 :!

סב ה' ו' מ"י פ"ו שם ה'ל' 3 סמג לאזין קבו
טוש"ע שם ס"י קו סעיף י
[וס"י ו' סעיף ט]:
ע ו' מ"י פכ"א מהל' שבת
הל' יד סמג לאזין סה
טוש"ע א"ח ס"י שבת
סעיף לג:

עא ח טוש"ע א"ח ס' ש'לו סעיף ט:
עב ט מ"י פ"ג מהל' מאכלות אסורות הל' ה סמג לאוין קלב טוש"ע י"ד ס' פא סע"ו:

לעזי רעס"י

פליינדרִי"א [פליינדרִי"א].
להאנט.

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

(תכנן) ושל קני השניש
 חושש ואוכלו ואינו חושש
 פ"ר שפירש ממהלכי
 ב' אסור משום ומתחיל
 בדם במטה: תנא ר'
 מרינוס אומר גונה יונק
 חלב בשבת ואינו חושש
 מ"ט מפרק חלאהי ד'
 הוא ובמקום צערא אלא
 גזר חשש יונק חלב
 עזר שטן פרוהה והיו
 מפרק חלבו מקום גידולו
 חלאהי ד' שאינו חושש
 בידו אלא בפיו והנה
 במקום צערא שר ליה
 עין אמר"ה כ"ר מרינוס
 רבין מ"ט בשבץ כ"ר חורש
 פדליג' ד' מרינוס אלא
 שאל דלא שר להם אלא
 בידיה ולא בשבת: תנאי
 תנום איש שלי אומר
 שכלו שר ליה כקשקש
 מעשן ברגלו חושש כ' בצערא
 חושש ואינו חושש פ'
 בשבט ד' עשבים עשבים
 ק'וח המים ומותר כ"ר
 המים מתפשטים ודולף
 בשבט מא' עממא חושש
 כלא"י הוא ובמקום פסידא
 ר' יונק אמר ר' חורש
 ה' כחורש איש גלגלי:
 פירש חורש ה"י כיונק
 שק' וכמה אמר ר' ב"א
 ימין: תנאי מניקה שמה
 בעלה בתוך כ"ז חורש
 ה"י לית ולא תתארס

רבי יהושע אומר **אפילו ארבע** וחמש שנים. ח"ע דהכא ליהא
למימר ארבע וחמש שנים כדאמרי אינשי *ואפי' טובא דמשמע
דוקא נקט עד חמש מדפריך מחזילתו על כתיפיו ומשני אידי ואידי
חד שיעורא הוא מ"מ ליהא למיפרך השתא חמש שרי ארבע מציעא

דנקט ארבע לצריא וחמש לכחוש ט):

[illegible]

גונח יונק חלב בשבת כו'. לאו

בשש צו סכנה איירי דאָס
מאָי אַיראָ משום דהוי מפרק כללית
יד אפי' הוי מלכא דאורייתא שרי
במקום סכנה וקשה לר"ת מהא
דלמך בפרק חרש (יבמות קד.) אבא
שאלו לר' חנני יונקיס היינו מנהגיה
טוהרה ב"ט ופריך אי דליכא סכנה
אפילו בשבת נמי ואי דליכא סכנה
כו' ומשני לא צריכא דליכא גערא
ומפרק כללית יד הוא שבת דאסור
סקילה גזרו רבנן י"ט דאסור לאו
לא גזרו רבנן ומיך דהסת מיירי
בזעז של רעז והכא בזעז של גזרו
שהוא קריב לסכנה ובשבת לא גזרו

יה לאקסווי אפי' אי ליכא סכנה אי לחולה הוא אפילו בשבת נמי
הכא הלה כרבי מריוס מכלל דפליגי עליה: **מפרק בלאחר**
דולי קרקע כדאמר בפרק כלל גדול (שבת עה.) גבי פועל חלוץ ובי
דאמרין זריש בכל מערבין (עירובין דף ס:) דמעטע דגיס מסכתב
דיא חשיבא צממה גדולי קרקע מכל מקום ויין דגמרי מסתמלין
לא חשיבא צממה גדולי קרקע דכמוכא בששכור את הפועלים
החולב והמגנן והמחבץ שאינם גדולי קרקע ואין פועל אוכל בו
ס' לומר דלעטריך טעמא דהכא דמפרק בלאחר יד הוא משום דרבי
חלוץ נמי משום ד: ויעין חספות שבת עז: ד"ה מפרק]:

דכומיס מפני מראית העין אפי' נחבדי חדרים אסור היינו דווקא
ד: העם (שבת דף סה.) שאט יראו יצארי שבתן בשבת אכל הכא
י רבנן לאסור בחדרי חדרים: ויזע' מוס' מ"ס מ: ד"ה ומסרין:]

עד כמה. כמה חדשים אית לן למימר שידע להכירה מלינן מאשה אחרת: **כל חד לפום חורפיה.** יש תינוק חריף ומכירה בחמשים יום ויש שאינו מכירה עד שלשה חדשים: **כל זמן שמכירה.** אין שיעור לדבר אלא צדיקה הדבר תלוי אם אנו רואים שמכירה כופה ומניקתו בשכר

ולא היתה רוצה להניק: וזל בדקה. חס
 מכירה: אופנה בדקה דמי. הוסיפה
 בשורה של נשים: מסוי. מביט: נטוף
 עיניך. זקוף עיניך כמו דשפיל ואזיל
 צר ארוחא ועיניהו מנוטפי דצ"ק (דף
 35): דרי צריי. שטי צניי: כינוק
 שקץ. כאליו יונק דבר משוקץ: חלץ
 מהלכי שסיס. חלץ של אשה
 המהלכת בשתי רגליים: טמא. אסור:
 שהקלה במגעו. שזירה מטמאה
 מחיים: החמרת בחלצה. כדאמרין
 בצבורות (דף 1): גמל גמל שני פעמים
 חזר לאסור חלצו: ארס שהחמרת
 במגעו. דה: שזינו שזה חלץ
 שהרי בטורה טהור: הוא טמא.
 מחד קרא נפקא ליה. ל"א זה זה טמא
 כ' דכתיב צריפה דקרא אך את זה
 לא תחלו זה מיעוטא הוא: ואמר
 רב שש גרסי: אפי' מלות פרישה.
 מדרבנן: אין צו. דמדאורייתא שרי
 רבנן נמי לא גזו ציה דאמר' חלץ
 מהלכי שמים טהור: ה"א דפריש. ה"א
 דקמי' מותר כשפריש מדדי האשה
 כללי. והיונק מן הדד כיונק שקץ
 מדרבנן: וחילופא דרס. דמדפריש
 אסור מדרבנן דמיחלף דרס דהמה
 וחאי למימר דס דהמה חלץ: דס שעל
 גבי דבר. כגון שנשכו ויניק צו דס
 השינים: גוררו. לדס"ו. מולל. דלא
 ליכא דחוי ליה: גוגא. המיילל מכאז
 לצו. פלייגדריי"א: יונק חלץ. משום
 רפואה ורפואתו חלץ ע"ז: מפרק.
 הנותק דבר ממקום שגדל בו ולא מן
 המחוצר אלף מן התלוש ותולדה דדש
 הוא שמפרק כפזזה מקשים (שם דף
 ע"ג): כלאחר יד. שאין דרך צני
 אדם לניק אלף לחלוץ צדי: ובמקום
 לערא. שמשטע מן מכאז: גזור.
 המקלה מים מן הגג: שקקשיס.
 קשים ועשצים שסותמים ומעכבים
 את קלוחו ומימינו יוצאים ומתפשטים
 לגג ודולפין לצית: כלאחר יד. ע"י
 שינוי כרגלו. ומשום דאמר רב יוסף
 הלכה בכולהו נקט לה הכא: וכמה.
 היא פרישה: איכא דאמרי תני רב
 יהודה. מתניתא ולא שמעתא: כפוך
 עשרים וארבעה חדש. שגולד צנה:

בצנעא בשבת ואינו חושש מאי טעמא מתקן כלא
פסידא לא גזרו בה רבנן אמר רב יוסף הלכה כג
לאחר עשרים וארבעה חדש וחזר כיונק שש
יהודה בר חביבא אמר שמואל "שלשה ימים
יהודה בר חביבא קמיה דשמואל שלשה ימים ת
בעלה בתוך עשרים וארבעה חדש °הרי זו לא

וקסא לר"י הא דפריך התם אי דליתא סכנה אפילו בשעת נמי ה' על כן נראה דברייתא דהתם פליגא אהך דהכא וכן משמע מדקא יד הויא. וא"ת אפילו לא הוי כללית יד נמי דהא אין ליה אלא תימא אע"י דחלוון לא חשיב גידולי קרקע בהמה חשיבא גדולי קרקע בקרא בשר ואלא מה הפסע מפורש גידולי קרקע כו' והא אין ליה נזעין ממש שהיה גלגל מן הקרקע כמו שממנין דלגבי סוממ' (ב"מ דף פט. וסס) דתניא דיש מה דיש מיוחד דבשעת מלאכה כו' אלמא לגבי דבר הגלגל ממש מן הארץ לא חשיבא בהמה גדולי קרקע יחודה דסבר דיש ליה שלא בגדולי קרקע דמחייב בפי' **ממעבד** בגדלו בצניעא בשבת. והא דאמר כל מקום שאסר באיסור מלאכה דאורייתא כמו שזכרנו בחמה אבל לא לא יראו אלא מלאכה כללית יד דהיא לרבינו ולא

מסורת הש"ס

- (א) גיטין (נט.)
(ב) [מוספתא נדה פ"ב],
(ג) כריתות כב. [ע"ש
י"ז ע"ב], (ד) כריתות כא.;
(ה) [מוספתא נדה פ"ב],
(ו) [ע"י תוס' יבמות לו';
ד"ה ולא וכו'] שינוי נוסחאות
בזה, (ז) ב"מ ד' ט"ף;
(ח) דמארי ד' ק"א אכ"ל,
(ט) [ב"ק פ"א, ט] [וע"ש]
(י) תוס' שבת כ' ד"ה השתא
ובמה ש"י יינייט שס],

תורה אור השלם

1. אַךְ אֶת זֶה לֹא תֹאכְלוּ
מִמֶּנּוּ עֲלֵי הַגֶּרֶה וּמִמִּפְּרִי
הַפֶּרֶסָה אֶת הַגָּמֶל כִּי
מֵעֵלָה גֶרֶה הוּא וּפְרָסָה
אֵינָנּוּ מִפְּרִי טָמֵא הוּא
לָכֵן: וַיִּקְרָא יְאֹד

גליון הש"ס

במ' כי אתא רמי בר
יהושקאל. לעיל דף כ"א ע"א
לקמן דף עו ע"ב חולין דף
מד ע"א: שם הרי זו לא
תתארס. ע' יצמות דף לו
ע"ב מוס' ד"ה ולא קמני:
תוס' ד"ה רבי יהושע וכו'
דאפי' טובא. כדאמרין
שבת דף קכו ע"א:

מוסף רש"י

בִּטָּף עֵינֶיךָ. לֶשֶׁן זֹפֶה
לְמִרְחֹק (מְגִילָה י"ד: וּבִ"ק
צ"ב: ע"ש). וּמָה בְּהִמָּה
שֶׁהִקְלַת בְּמַגְעָה. שֶׁאֵין
בָּהּ זִיכּוּת וְנִדּוּת (כְּרִיתוֹת
ב"ב:). אוֹצִיא אֶת הַחֶלֶב
שֶׁאִינוֹ שׂוֹה בְּכֹל.
בְּטֶהוֹרָה מוֹתֵר וּבְצִהְמָה
טֶמְאָה אֶסּוּר (ש"ס).

תוספות רי"ד

[illegible]

(א) גירסת רבינו דנפק"ל מזה וכמו שפרש"י בל"א וכו' באמת בחוס' בחו"כ בפ' שמיני וכו' ג"כ בזכריות. (ב) ולא חוציא את הדם ת"ל הוא הוא טמא ואין דם מהלכי בו כל"ל.